

Laurentino Pastor Salvador

LAURENTINO "EL PRACTICANT"

Per. C. MOLINER

El 17 d'octubre passat entrevistarem en Ràdio Tossal Gros, a Laurentino Pastor, practicant de Les Coves al llarg de 40 anys. D'aquella entrevista hem fet esta síntesi per als lectors de Tossal:

- Laurentino, per què va elegir esta professió?

El meu pare ens va donar al meu germà i a mi l'opció d'estudiar Magistari o el que aleshores s'anomenava practicant; després es va dir Auxiliar Tècnic Sanitari i ara Diplomata en Infermeria. Jo vaig preferir la segona opció.

- Com eren en aquell temps els estudis d'A.T.S.?

Abans d'explicar-ho he de dir que jo, encara que nascut a Vilanova, des de molt jovenet vivia a La Torre Endomench i allí vaig anar a l'escola i vaig fer els tres anys de Batxillerat, que aleshores s'estudiaven. El vaig fer lliure, m'examinava al Francisco Ribalta. Després s'estudiaven dos cursos de medicina y cirugia, molt elemental, que també vaig fer lliure. Em preparava un metge que estava ací a les Coves, D. Honorato Verga, i anava a examinar-me a la Facultat. Per cert, em penso que vivia precisament a esta casa on ara esteu fent els programes de ràdio.

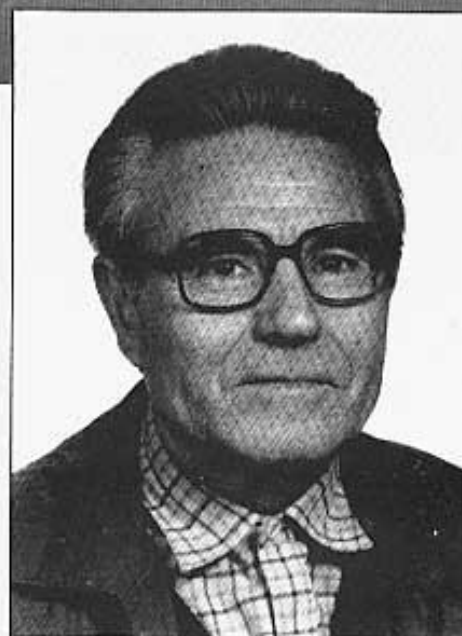
- Es que el món pega moltes voltes, però continue explicant-nos com van ser els inicis en la seua professió.

- Com tú ben bé dius, el món pega moltes voltes i ja vaig tindre

la mala pata com molta gent de la meua edat de pillar amb la guerra civil al mig dels meus estudis, així que les coses es van complicar. Me'n vaig anar voluntari per poder accedir al cos de Sanitat i vaig voltar molts hospitals, fins i tot vaig estar un temps en primera línia. Jo que tenia uns 18 anys, tinc uns records molt amargs d'aquells temps. Allí hi havien molts ferits i es podia fer molt poc per ells, no teníem mitjos i cada dia n'eren més. Eixiem a arreplegar-los amb els llums de l'ambulància apagats per a que no ens localitzaren. Recordo que quan érem a la província de Toledo, un avió enemic va tirar un fum d'octavilles, convidant-nos a que ens redírem. Bé el que aleshores s'anomenava "enemic", ara no m'agrada utilitzar eixa paraula. No t'explico més detalls perquè açó es faria massa llarg, només et diré que finalment vaig parar a un camp de concentració amb "Xavarrí" i "Petroli". Després vaig anar 3 anys de mili. El meu amic Traver, sempre deia que érem de la quinta que més havia servit i tenia raó.

- Va tindre problemes per la convalidació dels títols adquirits en el temps de la República?

Sí, vaig tindre que repetir un curs que vaig fer durant la guerra. I els mateixos professors de la Facultat que m'havien aprovat varen ser els que em revalidaren el títol. Sembla increïble, però

LAURENTINO PASTOR SALVADOR

era així.

- Com va parar a ocupar la plaça de practicant a Les Coves?

Primer vaig venir com a interí, per que estava vacant. Després quan vaig aprobar l'oposició, com que encara estava vacant i la meua puntuació m'ho va permetre vaig demanar esta plaça.

- Diu que tenia bona puntuació?

Sí i no ho dic per tirar-me monyos. Es la veritat. I ting una anècdota respecte a la meua preparació per fer l'exàmen. Llavors era quan es va ficar de moda la penicilina i Jaime de Paca va tenir un accident amb una moto on ara està el bar "Les Coves", jo li tenia que injectar penicilina cada tres hores i així aprofitava per a estudiar.

- On es va establir?

Feia la visita domiciliària i vivia a la plaça Cervantes a la casa del tio Quelet el Fuster, on ara és la casa de la família Granell-Roca. La tia Pepeta del fuster em preparava el menjar. Així vaig estar 5 anys, fins que als 33 em vaig casar.

- I amb una covarxina...

Efectivament. Teresa vivia allí davant mateix i ens vam fer novis.